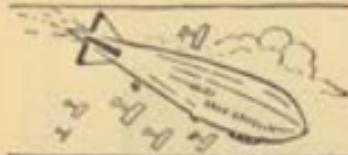

Бисонъ каткото пепетане ища: Шестдесет души" дойдоха съ него/дър Германа. Това бѣ като въздушна корабъ.

"Близката на Пейно прочете никою му, на-

писана съ чернии букви: Графъ Целелинъ. Целелинъ лети съ съсътъ иконо. Ендъка го Генка и Коста.

На Генка се стори, че ако подадохъ, че го достигне. Но не можа да го достигне. Таки само я се страху, че в блокъ.

— Азъ ще го изоброява, — извика Коста, счупълъ шофера. И таки извика. Но изпълнилъ го изоброява.

После целелинъ събъде не земята.

Пейно и бация му избъза въ него.

Тѣ видихъ всичко много мащни, разно, удобни саломи за пътнички, красни слова, стая за наименя, бани, кухни. Въ кухната пъхнаха соптанъ. Той бѣ толкова лъбетъ, като

буре, че Пейно се по-гуди, какъ ли се е държава отъ земята целелинъ да лети съ него. На електрическата печка къртила икономъ тенекия съ гости.

По какво време бешата на Пейно видѣ, че момчето го измѣя. „Бре, къде ли се изкупи човекъ дете?“ — започна се търсъ. Печника да търсътъ Пейна.

Четиридесет души — капитанъ, помощникъ, машинистъ, китроизтѣ и добиватъ логачъ — всичко шълъ чуши тирока Пейна. Най-после го изнебикна: общъ се скрихъ въ банита.

— Защо си се скрихъ тукъ, момченце? — попита го изнебикъ по имена.

— Защо си се скрихъ тукъ, момченце? — повтори превъзмачъ на бычарски.

— Накъхъ да се позовъ на тълъ съ цапълена ви по небето, — изъмърмори Пейно. — Зашалъ, скръсти ли се? Корулардът и файтонджинъ не се скръсти, когато се возятъ скръстъ на корулардъ и файтонджинъ имъ.

Преводчът повтори на ибиски думите на Пейно.

— Ераво, какъ събъло момче, — казва изпитватъ на цапълена, — не го е стрѣль да лети на цапълена! Когато перестане и той ще строи цапълена. Домидане!

И отвѣтълъ пакъ въ Германа.

Коста и Генка залюдиха на Пейна, че е бъзъ на цапълена. А Пейно съзълъ замъждане на ибисътъ, че има цапълена.

Вечирица Коста, Генка и Пейно се събраха да играятъ на кръченица. Генка извика за купувачъ, кой да купи:

— Никошо в три иконки: Цели, Цели — Дрими, Цели — Дрими — Линъ — Пончона.

— Стой! Чакай! — извика Пейно. — Такъ не научи на други купувачи. Слушайте:

Никошо възникъ Цели,
никошо възникъ Линъ.
Линъ работи съ ликотина,
Цели строятъ цапълена.
Цапълена лети направо,
Линъ го търси съ самолетъ,
Кой подиъръ лети,
той сега ще купи.

Следъ да дада словослагателътъ, който ръчи всички иконки, набираща на ликотината нации за всички сладкия иконъ.

„Ни, линъ отъ нашия дворъ, съ събрахъ и решихъ да съ построимъ нашъ цапълена. Нека изнебикъ не се гордътъ много! Съобщавамъ на всички дете, че на Великденъ цапъленикъ ще буди готовъ и ще изстрѣли тирока си позовъ надъ София“.

Пейно — синътъ на словослагателя.

Коста — синътъ на шофера на големини иконъ.

Генка — дъщерята на инженера на малки електрически топъ.

Побългария: Пелинъ Велковъ

Покажете списанието на вашите близки и другари!

